

TAVASZVÁRÁS.

*A Tavasz egyszer megjön diadal-
szekéren s a Siralmak Völgye áldott
leszen: madárnak fényt hoz, a szegény
ember szívébe új szeretet-álmot.*

*Amerre megy, dobálja kincseit:
avarba epret dob, bokorra málnát.
A Nap arany tallér: felváltható!
A gomba nő, anélkül, hogy kapálnák.*

*Rozsdás kályhákba ingyen-meleget
csempész s a hold ingyen-csodát világol.
Minden beteg szürcsölhet eleget
a lét-elixir bűvös balsamából.*

*Ezt várja rongyolt cinke, pinty, veréb,
éhes pacsirta várja, varjú várja
és hívja a sok délre száműzött
vándor-madár sürgönyző sóhaj-árja.*

*Condrákban vár a didergő Nyomor
Kinjából bombát gyárt! Percet se késhet!
Egy-álmú erdők, fagyba vert folyók
várják vágyón s asztmásak, t. b. c.-sek.*

*De kis kanárim nem kíván tavaszt,
sem biflázások raccsos papagálya,
sem liba-önagysága: kosztja van,
bundája és erős gunár-babája.*

*A bálozók megvannak nélküle
és Szent Móricban víg a téli élet,
koncerteken, expressek plüssein,
selymek közt kedvvel él a test s a lélek.*

*A szív tud lenni szúró dárda-hegy!
S kik nem kívánják a Tavaszt: élébe
sövénylenek mint dárdák erdeje.
Lassabban jön. De megjön egyszer égve,*

*a fagyba vert Testvériség vize
fölgenged s úgy fog folyni, mint a Gangesz:
megfürdünk meztelen és lelkeink
nagy orgonáján csak szent, tiszta hang lesz!*

Mécs László.